

BUTALE IN BUTALCI

Osebe v zgodbi:

Kozmijan Buta, Fida Kljukec, Francot Turkavidel, Gregor Brezhlačnice, Lavdon Štimani, Gregor Copatko, Benda Cigan, Jurež Pismouk, Anže Meketač, Matevžek Žlamboro, Tonček Štibalar, Mihcasti Kimpež, Vrban Podvrbosmuk, Pavluša Očalasti, Cenetan Padar.

Nekje na svetu leži vas, ki ima zelo čudne stvari.

Tudi prebivalci niso pametni. Imenujejo se Butalci. Med sabo se zmerjajo in počenjajo neumnosti. Zelo so si različni. Vsak ima svoje premoženje. Nekateri kravo, ki lahko napove vreme in se nikoli ne zmoti, drugi zopet kozo, ki da sedem posod mleka, nekateri kradejo hruške... ta vas Butale je res obrnjena na glavo. Vsi so vedeli, da je ta vas premajhna za vse, ter da se bodo morali odseliti, ko bodo Butale last njihovih naslednikov.

Čez nekaj let so se res morali odseliti. Domove so si pričeli postavljati blizu Mure in Drave, nekateri tudi blizu morja.

TURKI V BUTALAH

Osebe v zgodbi: Turek, župan, čuvaji.

Butale so se vedno bolj razvijale. Skoraj so se že zapisale v zgodovino in bi se morali o njih učiti že v šoli.

Nekoč pa je mesto ustrahoval strašni Turek. Župan in njegovi možje so sklenili takoj ukrepati. Na vrata so postavili napis: »TURKOM NAJSTROŽJE PREPOVEDANA POT!« Za vsak primer pa so tisto noč dali čuvaja na stražo. Ko je ta stražil, pa ga začelo zvijati po trebuhu. Ko je to potrebo opravljal pa so ga trni zgrabili za hlače. Mislil je, da je Turek in začel vpiti na ves glas. Župan in njegovi pa so to slišali, vendar zaradi strahopetnosti so raje zbežali v hrib.

Čez nekaj dni so se vrnili ter sklenili, da bo napis še ostal na vratih, toda robidnice pa bodo odstranili.

BUTALCI GREDO PO SOL

Osebe v zgodbi: Piškurjev Ražem, župan, Butalci.

Nekoč je Butalcem pošla sol. Odločili so se, da jih pošljejo po dvanajst tovorov soli.

Butalci so odjezdili čez devet planin in devet dolin z južino na konjih. Prispeli so v mesto Solimuri. Prodajalci so bili prijazni in jim takoj prodali sol. Ko so se vračali so odšli še skozi brivnico in s tem naredili napako.

Brivnica jih je namreč obrila do golega. To jih ni motilo pa čeprav se niso več prepoznali. Spomnili so se tudi na južino. Ko so začeli jesti pa so okusili, da reč ni slana. Prosjali so pri vsaki hiši šele za tem so se spomnili, da imajo namreč dvanajst tovorov soli. Ko so prispeli v Butale pa jih njihove žene niso prepoznale.

Po eni strani so bili veseli, saj so lahko pripovedovali o njihovi poti, po drugi strani pa ne.

V BUTALAH SEJEJO SOL

Osebe v zgodbi: Butalci.

Butalcem je bilo zadosti, da so morali po sol hoditi v druge vasi, saj so s tem porabili veliko denarja.

Sklenili so, da bodo nasadili sol, da ga bodo imele gospodinje vedno pri roki. To so res storili. Čez nekaj mesecev so bila polja že zelena. Vendar iz zemlje so zrasle koprive in ne sol. Toda Butalci tega niso vedeli. Poskusili so jih z jezikom in občutili, da zares peče.

Bili so veseli, da je sol slana že sedaj, ko je mlada, kaj bo šele kasneje, ko bo sol že nekaj časa na svetu.

BUTALSKI JEŽ

Osebe v zgodbi: Butalski jež, Butalci.

Butalci se zelo radi spominjajo starih časov in legend, ena od takih je tudi legenda o Butalskem ježu.

Vsako leto so ga za svetega Martina zaklali. Od njega so dobili toliko masti, da so jo prodajali. Neko leto pa je masti ostali. Butalci so jo shranili v zvonik. Vendar ker je bila mast težka je predrla prvi obok in drugi, skoraj bi že tretjega, če ne bi obvisela na pajčevini.

Tako so Butalci ugotovili, da je dobro, če mežnarji ne uničijo vsake pajčevine.

KOBILJA JAJCA

Osebe v zgodbi: Butalci.

Mesto Butale se je vedno bolj razvijalo. Imeli so že vse, razen buč ne. Zato se je nekega dne odpravil Butalec po buče na semenj.

Prišel je do prodajalca, ki mu je ponujal buče z kobiljimi jajci iz katerih naj bi se izvalile kobile. Dejal mu je, da jih mora zakopati v gnoj in počakati štiri tedne in jih nato izkopati. Butalec je ves srečen kupil dve buči ter se odpravil domov. Med potjo si je odpočil pod hrastom, buče pa prislonil k sebi. Kar naenkrat pa se je buča odkotalila po hribu navzdol in treščila v grm. Iz grma pa je iz strahu skočil zajec. Butalec je seveda mislil, da se je izvalil iz kobiljih jajc. Čeprav mu je ušel pa je Butalec ves vesel odšel domov. Doma je storil to kar mu je naročil prodajalec – bučo je zakopal v gnoj in počakal štiri tedne. Po štirih tednih pa se je okoli buče zbrala vsa njegova družina. Upali so, da se bo iz buče izvalila kobila, vendar na njihovo žalost so našli le gnilo bučo.

Butalec je bil žalosten, da mu je prvi, ki se je izvalil ušel, ta, ki ga je prinesel domov pa je bil klopotec.

KAKO SO BUTALCI ŠIRILI CERKEV

Osebe v zgodbi: Butalci.

Butalci so se odločili, da bodo razširili cerkev, saj je premajhna za vse.

Okoli cerkve so navozili veliko gnoja. Ko je sijalo sonce in padal dež in tako je gnoj počasi gnil in izginjal. Butalci so seveda mislili, da se cerkev viša. Bili so zelo zadovoljni in se odločili, da cerkev še razširijo po širini. Položili so suknje vsak na svoj sedež ter se pogumno lotili dela. Ko je bila cerkev že zelo velika pa je neko noč prišel tat in pobral vse suknje. Butalci so seveda mislili, da se je zid razširil in pokril njihove obleke.

Vsi so bili zelo srečni in že ob naslednji maši je bila cerkev dovolj velika za vse.

DVE POLETJI IN ENA ZIMA

Osebe v zgodbi: Butalci.

Butalcem je primanjkovalo hrane za živino. Zato so prosili gospodarja, da bi v Butalah imeli dve poletji in eno zimo.

Tožili so se mu, da jim živina poje veliko več hrane kot je pridela, zlasti pozimi. Gospodar jim je to željo uslišal.

Tako so se v Butalah veselili, da imajo dve poletji in eno zimo.

KRIVA VERA V BUTALAH

Osebe v zgodbi: Butalci.

Butalci so Tepanjčanom zavidali, da se v njihovem kraju dogajajo čudeži, v Butalah pa ne. Zato so poklicali mežnarja, da v njihovi vasi naredi čudež.

Butalci so mu zaupali svojo željo, da hočejo, da se tudi v njihovi vasi dogajajo čudeži. To se je res zgodilo v nedeljo, v času maše. Pridigar je imel pridigo in, ko mu je mežnar dal znak z očmi je ta naznanil, da je bik v županovi ovsi. Butalci so odhiteli pogledat in res so videli bika.

Tako so od tistega dne naprej v Butalah slavili čudež, da njihov pridigar vidi skozi zidove.

NOVI PRIDIGAR

Osebe v zgodbi: Butalci.

Nekega dne je v Butalah zbolel pridigar. Odločili so se, da bodo hodili od hiše do hiše in bo vsako nedeljo drug pridigar.

Toda zgodilo se je, da je pri neki hiši bil gospodar bolan, zato je na pridigo poslal svojega svinjarja. Ko je ta začel z mašo pa je začel govoriti besedo »vi«. Ljudje v cerkvi so ostali tiho. Ko je svinjar obupal pa jim je rekel, da so kot njegove svinje doma.

Bil je vesel, da je tako hitro končal pridigo.

KAKO JE KRIVI VERI V BUTALAH ODKLENKALO

Osebe v zgodbi: Butalci, pridigar, mežnar, sveti Anton, čevljar Gašper.

Nekoč so se v Butalah šopirile krive vere in bi se še dolgo, če ne bi bila butalska smetana tako dobra.

Pridigar je svojo smetano skrbno skrival. Ni vedel, da mu jo krade mežnar. Ko je to opazil pa je smetano skrivil drugam. Toda mežnar jo je našel in da pridigar ne bi opazil, da mu jo krade on, jo je namazal kipu sv. Antona okoli ust. Naslednje jutro pa pridigar vidi in takoj pokliče mežnarja k njemu. Ta se dela nedolžnega zato gresta oba po sledih v zemlji. Te ju vodijo do kipa sv. Antona. Toda pridigar se takoj zave in mežnarju prisoli zaušnico, le – ta pa se umakne, da zaušnica doleti kipa. Ta se takoj zruši. Zdaj sta oba v stiski saj je naslednji dan praznik, ko se klanjajo sv. Antonu. Takoj prosita čevljarja Gregorja, da naslednji dan nadomešča sv. Antona. Ta privoli na to potegavščino. Vendar naslednji dan ga sveče pod njim začnejo peči po nogah. Ravno, ko začne

pridigar omenjat, da lahko sv. Anton pobegne, če mu ne dajo kaj denarja. Čevljar pa to izrabi in res pobegne.

Tako so obiskovalci in Butalci verjeli, da vera v Butalah ni prava v Tepanju pa, zato so prosili župana, da jim vrne staro vero. To je tudi storil.

O TEPANJSKIH MRLIČIH

Osebe v zgodbi: Butalec, mežnar.

Butalci in Tepanjčani so se med seboj zelo prepirali. Nekega dne pa je Butalca zaneslo, da je šel v Tepanjsko cerken moliti za vse falote, ki so tam pokopani.

Ko je ta molil in mislil, da ga sliši le bog, pa je te molitve poslušal tudi mežnar. Ta mu je zalučal kamen naravnost v pleča. Butalec se je obrnil in zbežal nazaj v Butale.

Ko se je ustavil pa si je govoril, da ti falotje še živijo zdaj, ko so mrtvi ter lučajo kamenje v pleča.

O BUTALCU V SMREKI IN O MAČKI, KI NI MARALA PIPCA

Osebe v zgodbi: Butalci, mačka.

Nekoč se je po Butalah govorilo, da, če si prišel v gostilno nisi smel svojega pipca položiti na mizo ali ga dati mački kot klobaso. Tako je po tem nastala tudi legenda.

Butalci so se odpravili v gozd podirat smreke. Toda vsaka podrta smreka se je ujela v veje drugih smrek. Zato so Butalci sklenili, da bodo smreke najprej oklestili. Ko je Butalec klestil smreko pa jo je klestil od spodaj navzgor tako, da ko je prišel na vrh ni mogel več dol. Butalci so sklenili, da poiščelo mačko, da mu bo nesla vrv. Ko so jo dobili pa je bila mačka svojeglava. Ni hotela splezati na smreko. Tudi ljubkovalne besede niso pomagale. Nato pa se je Butalec spomnil, da je bila to mačka kateri je ponujal svoj pipec kot klobaso.

Čez nekaj časa pa so Butalci podrli smreko, Butalec pa je skočil na drugo in se pri sem močno opraskal. Ta novica pa je nasmejala tudi vso vas.

KAŠO PIHAL

Osebe v zgodbi: Butalci, Tepanjčan Jaka.

Butalci so imeli skoraj vedno enako hrano, toda nekega dne so dobili proso, ki so ga posejali, da je iz njega zrasla kaša.

Ko je bila že velika pa so se Butalci postavili v vrsto ter si podajali med seboj žlico ter poskušali kašo. Vendar, ker je bila kaša vroča pa so jih zelo pekla usta. Butalci so sklenili, da bodo od sedaj kašo pihali že, ko bo rasla.

Vendar nekega dne, ko so Butalci pihali kašo pa je mimo prišel Tepanjčan Jaka. Butalci so mu zabučali, da ne bo pihal kaše, ker je njihova.

BUTALSKI ZAJEC

Osebe v zgodbi: Butalci, policaj, Butalski zajec.

Nekega dne se je Butalcem v detelji naselil zajec. Butalci so premišljevali in sklenili, da mu dajo rok, da se izseli v gozd.

To novico je oznanil policaj. Vedeli so, da je zajec slišal in tako so šteli dneve. Ko je preteklo štirinajst dni pa je detelja zrasla že tako visoko, da se ni več videlo do dna.

Tako so Butalci mislili, da je zajec res izginil.

O ŽUPANU, PASTIRJU IN OVCAH

Osebe v zgodbi: občinski možje, pastir, župan, policaj.

V Butalah je imel župan ovce in ovce so imele pastirja. Toda nekega dne je pastir prignal domov osemnajst ovac, moral bi jih devetnajst.

Tako se je prepiral z županom zaradi ovac. Župan mu je naročil na zbere toliko mož, da jih bo skupaj z njima devetnajst in bodo zgrabili vsak svojo ovco. To je tudi storil. Na županov znak je vsak zgrabil eno ovco, le policaj je ostal brez.

Pastir ni imel izgovora vendar je dejal zakaj ni policaj zgrabil ovco dokler jih je še kaj bilo.

BUTALSKI POLICAJ IN CEFIZELJ

Osebe v zgodbi: policaj, Cefizelj.

V Butalah so se vsi bali policaja, drugod po svetu pa razbojnika Cefizlja. Cefizelj je hotel spoznati policaja, zato je obiskal Butale.ž

Toda policaj ga je takoj, ko ga je opazil prijel in ga peljal v ječo. Vendar si je Cefizelj zaželel malo kruha in zato je odšel k peku. Tako mu je ušel. Čez nekaj tednov se je to ponovilo in to dvakrat. Vendar policaj je tretjič pokazal jezik za njim, saj je bil tako jezen.

Imel je srečo, da ga Cefizelj ni videl kajti, če bi ga bi ga zadavil kot je že sedem ljudi in tri ženske.

RAZBOJNIK CEFIZELJ IN OBČINSKA BLAGAJNA

Osebe v zgodbi: župan, pek, Cefizelj, policaj.

Razbojnik Cefizelj je še naprej zahajal v Butale k peku. Toda nekega dne mu je zmanjkalo denarja in je sklenil oropati občinsko blagajno.

To je tudi storil. Na mizi je še pustil sporočilo, da jo je on ukradel. Z blagajno je odšel k peku ter si kupil kruh. Toda ko je odšel je pek to povedal policaju in ta ga je prijel. Vodil ga je prav do župana, ki pa ni mogel priti, ker je bil sredi južine.

Vendar policaj se je bal, če bi ga Cefizelj izpustil kajti držal je namreč on njega.

SEMENJ V BUTALAH

Osebe v zgodbi: Butalci, Tepanjčani.

Tepanjčani so imeli zelo znan semenj in Butalci so ga tudi hoteli imeti. Dobili so dovoljenje, da ga postavilo.

Dogovorili so se, da bo vsak pripeljal nekaj reči od doma. Čez nekaj časa se je tam zbralo že nekaj reči. Pa je prišel Tepanjčan in vprašal Butalca koliko stane krava. Ta pa mu je odvrnil, da ta krava ni naprodaj, ker je samo za semenj.

Tako so Butalci spet zamočili.

ZGODBA O VEVERICI

Osebe v zgodbi: Butalca, veверica.

Nekega dne sta Butalca v gozdu cepila drva. Čez nekaj časa pa na drevesu zagledata veверico.

Premišljevala sta že kako jo bosta jedla. Pa se je Butalec lotil lovljenja veверice. Toda veверica je bila zvitа in se ni dala kar tako ujeti. Skakala je iz ene veje na drugo. Toda Butalec je šel za njo po drevesu in zlomila se mu je veja. Padel je na tla na zobe, da je imel usta krvava.

Ko je prišel do prijatelja pa mu je ta prisolil zaušnico, ker je mislil, da jo je pojedel kar surovo.

ZALJUBLJENA ZGODBA ŽUPANOVEGA SINA

Osebe v zgodbi: Jakec (Jakopé), grofice.

Županov sin Jakec, ki je bil ob nedeljah Jakopé se je odpravil v Tepanje. tam je srečal prelepo dekle.

Bila je tako lepa da jo je redno obiskoval. Včasih je naletel tudi na njeno sestro toda vse so bile enako lepe. Za njimi je hrepenel sedem let in skoraj že osem, ko je nekega dne eni povedal, da hrepeni po njej. Ta pa ga je okregala kako si ji drzne Butalec iz Butal povedati, da hrepeni po njej. Takoj mu je rekla naj se pobere.

Jakopé je naredil napako, ker ji je povedal, če ji ne bi bi lahko za njo še dolgo hrepenel.

ŠE ENA Z BUTALSKEGA SEMNJJA

Osebe v zgodbi: Butalec, semnjar.

Butalec je imel lenega osla zato ga je sklenil prodati. Nesel ga je na semenj.

Tam ga je pregledal semnjar. Vse se mu je zdelo v redu razen rep. Bil je predolg, zato mu ga je Butalec odrezal. Nato ga je pregledal še drugi semnjar. Bil je zadovoljen z vsem, razen z repom. Ni ga imel.

Butalec pa se je hotel osla znebiti zato je semnjarju pokazal odrezan rep.

HISTORIJA O POSEBNEM BLAGRU

Osebe v zgodbi: župan, mati županja, mlatiči.

V Butalah so imeli za poseben blagor kislo mleko s črnim kruhom.

Toda nekega dne so pri županu mlatiči čakali na kislo mleko. Po kislo mleko pa so poslali mati županjo. Toda materi županji je zmanjkalo kislega mleka. Za nasvet je vprašala župana. Ta ji je rekel naj, da namesto mleka v sklede vodo iz sosedovih koles, ki je bela kakor mleko. To je tudi storila.

Toda mlatiči so to opazili in so odšli drugam, saj nočejo jesti vode z žlicami.

KAKO SO SI BUTALCI OMISLILI PAMET

Osebe v zgodbi: Butalci.

Butale so bile že skoraj popolne, razen pameti niso imeli. Zato so sklenili, da bodo kupili pamet.

Po pamet so poslali nekaj mož. Prodajalec je bil prijazen in jim pamet prodal za polovično ceno. Kupili so jo v sodu. Vrnili so se v Butale in zbrala se je vsa vas. Župan je dal znak in prerezali so vrv. Iz soda je skočila miš in jo ocvrla v županovo hišo. Butalci so mislili, da je pamet tako pametna, da gre kamor je treba.

Tako so v Butalah dobili pamet.

O ŽUPANOVI SUKNJI

Osebe v zgodbi: župan, berač Matevž.

Župan si je kupil novo suknjo in hodil po Butalah. Vendar odločil se je, da se gre pokazat tudi v Tepanje.

Toda na žalost je v Tepanju videl samo berača Matevža. Čez nekaj časa pa se je ulil dež. Župan se je bal za suknjo, zato je rekel Matevžu, če mu posodi njegovo sajasto plahto in on nese suknjo. Toda s tem je naredil napako saj ga je premočilo do kosti.

Ni mogel verjeti, da je to res storil.

BUTALSKI ŽUPAN GRE ZA BOTRA

Osebe v zgodbi: župan, birmanec.

Žgodilo se je, da je šel butalski župan za botra. Svojega birmanca je v košu nesel v Tepanje.

Toda ni vedel, da si je v košu koklja naredila gnezdo. Slišalo se je kokodakanje. Ko sta prispela v Tepanje pa je koklja skočila na streho. To so videli tudi Tepanjci.

Županu so pravili, če je kokljo pripeljal k birmi in ne birmanca.

KAKO SO BUTALCI PELJALI VINO

Osebe v zgodbi: Butalci.

Županova hči se je ženila in vse so imeli na pretek, razen vina. Zato so se odločili, da gredo po vino na Hrvaško.

Toda, ko so jezdili jih je dobila tema in so šli nazaj v Butale prespati noč. To so naredili velikokrat in spoznali, da nikamor ne pridejo. Odločili so se, da enkrat prespijo v tisti vasi do katere so prišli. Toda ponoči so jim domačini obrnili voz. Butalci so nadaljevali pot in se znašli v Butalah.

Dokončno so se prepričali, ko jih je župan vprašal kakšno je vino.

ŽUPANOVA HČI VRE MLEKO

Osebe v zgodbi: županova hči.

Županova hči je bila zelo pametna. Zato se je hotela še pohvaliti pri gospodinjstvu

Mož ji je rekel naj zavre mleko. Ko ga je začela greti pa je mleko začelo kipeti. Hitela je po še en lonec. Toda med tem časom ji je že vso mleko vzkipelo.

Bila je žalostna, saj je bila ob dva lonca mleka.

BUTALSKI MEDVED

Osebe v zgodbi: Butalci, Tepanjčani.

Butalci so Tepanjčanom zavidali, da je v njihovem gozdu skoraj videli volka. Toda na njihovo srečo je tudi butalski policaj v njihovem gozdu videl medveda.

Videl ga je, ko je čakal razbojnika Cefizlja. To je povedal vsem Butalcem. Župan je vsem obljubljal denar, če ga najdejo živega ali mrtvega. Za to so zvedeli tudi Tepanjčani. Podali so se na lov. Toda med lovom so srečali Butalce. Puška je počila in mrcina je ležala na tleh. Prepirali so se katere puške so je ustrelile. Toda iz bližnje hiše je stopil gospodar in se jezil kdo mu je ustrelil psa. Sedaj so se pa prepirali katere puške ga niso ustrelile.

Vendar župan je bil zadovoljen, da ni rabil dati denarja.

O DEDCU, BABI IN SVINJI, O CEFIZLJU IN POLICAJU

Osebe v zgodbi: dedec, baba, policaj, Cefizelj.

Dedec in baba sta zaklala svinjo in, ker nista imela vilic sta odšla v svet po njih.

Med potjo sta srečala Cefizlja in sta mu izčvekala vse o njuni hiši čeprav nista nameravala. Cefizelj pa je med potjo v Butala šel v njuno hišo in ukradel zaklano svinjo. Ko je prišel v Butale pa ga je videl policaj. Cefizelj je zbežal, svinjo pa pustil na tleh. Policaj je mislil, da je na tleh mrlič. Medtem sta se vrnila dedec in baba in sta mislila, da so jima muhe pojedle svinjo. Dedec jih je začel pobijati. Med pobijanjem je večkrat udaril tudi babo. Tedaj pa je stopil v hišo policaj in mislil, da koljejo že drugega. Peljal ju je do svinje in oba sta se razveselila.

Policaj je bil slaven, saj je rešil zaklano svinjo.

SKUŠNJAVA V KORUZI

Osebe v zgodbi: Butalci.

Butalcem je zelo dobro uspevala koruza. Bali so se le, da jim ne bi uničila toča ali medved.

Čez nekaj časa je začela koruza čudno migljati. Butalci so se zbrali in ugotavljali kaj bi to bilo. Ugotovili so, da je to skušnjava. Poklicali so čuvaja, da je začel svoje litanije. Medtem je prišel tja možakar. Rekel je hop, hop in iz koruze je skočil zajec.

Ugotovili so, da so možakarjeve besede močnejše kot litanije.

BUTALSKI KOVAČ

Osebe v zgodbi: Butalci, Dideldač, Nace štremljasti.

Dideldač je bil po poklicu kovač. Za kovača je hotel tudi svojega sina – Naceta štremljastega.

Za kovača se je učil tako, da je gledal kako drugi delajo. Čez nekaj let se je vrnil v Butale, da pokaže kaj zna. Začel je tolči po železu in rekel, da, če bo ploščato bo lopata, če bo pa špičasto bodo vile. Čez nekaj časa pa so ga začele iskricice peči v roke. Železo je vrgel za grm in iz grma je skočil volk.

Butalci so mislili, da je skoval volka. Volkove pa v Butalah lovijo, zato so mu zaprli delavnico.

BUTALSKI GASILCI

Osebe v zgodbi: Butalci, Tepanjčani.

Butalci so se prepirali tudi v gasilstvu, kateri je boljši.

Boljši so bili Butalci, saj so imeli patrona – sv. Florijna. Imeli so gasilski dom in cerkev sv. Cvetoslava. Zgodilo se je, da jim je gorela cerkev kmalu so bili zbrani vsi gasilci in so začeli gasiti. Plamen so videli tudi Tepanjčani in so jim prišli na pomoč. Tepanjčani so se osramotili, saj Butalcem ni gorela cerkev ampak je le sijala luna.

Zbadali so jih, da še lune ne morejo gasiti v Tepanju.

KAKO STA SE SKUŠALA BUTALEC IN TEPANJČAN

Osebe v zgodbi: Butalec, Tepanjčan.

Butalec je šel mimo Tepanjčana. Na ramah je nosil koš.

Postavljal mu je uganke, pri tem pa mu povedal vse odgovore. Šel je tako daleč, da mu je obljubil že svojo ženo Katro.

Toda Tepanjčan je bil pošten in je ni hotel imeti.

BUTALSKI GRB

Osebe v zgodbi: Butalci, slikar Čačka, Cefizelj, Tepanjčani.

Butalci so imeli že skoraj vse. Manjkal jim je le še grb. Zato so prosili slikarja čačko, da jim ga nariše.

Res je narisal grb z zmajem na sredini. Ko so ga obesili na mestno hišo pa je prišel mimo Tepanjčan in govoril, da je na njem narisana bik. Res je bil. To so hoteli dokazati slikarju Čački vendar jih ta ni poslušal. Medtem je imel policaj polna roke dela. Lovil je razbojnika Cefizlja. Videl je, da nekaj drži pod klobukom. Cefizelj mu je rekel, da je notri ptič. Policaj mu je rekel, da bo neprej držal on, Cefizelj pa naj si gre pogledat kletke v katerih bo zaprt. Cefizelj mu je ušel, policaj pa ugotovil, da je v klobuku konjska figa.

Slikar je hotel narisati nov grb, s klobukom in konjsko figo na sredini, vendar mu je župan plačal, da ga ne nariše.

Moje misli

Meni je bila knjiga zelo všeč. Pisatelj je zelo dobro znal opisati narod, kakršni so Butalci. V knjigi so zelo smešne zgodbe, kar mi je zelo všeč. Pohvaliti pa moram tudi ilustratorja. Njegove risbe so mi pomagale, da sem lažje razumel vsebino zgodb.

S knjigo sem bil zelo zadovoljen. Po mojem mnenju je edina slaba stran knjige, da je malo predolga, predvsem za pisanje obnov vseh zgodb.

Knjiga se mi je zdela zares zanimiva.